> Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. A ziemia była bezkształtna i pusta i ciemność była nad głębią, a Duch Boży unosił się nad wodami.
>
> *— Rodzaju 1:1-2*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: stworzenie, niebo, Duch Święty, Duch

Interpretacja:
Pierwszy rozdział Księgi Rodzaju jest jednym z najważniejszych w Biblii, gdyż opisuje stworzenie wszechświata i Ziemi. Wersety te przedstawiają koncepcję, według której to sam Bóg stworzył wszechświat i wszystko, co się w nim znajduje, kładąc tym samym fundament pod wiarę w boskie stworzenie świata.

Znaczenie stworzenia w Biblii

Stworzenie jest boskim aktem dokonanym z woli Boga – Stwórcy wszystkiego, co istnieje na Ziemi i we wszechświecie. W Biblii – a konkretnie w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju – stworzenie Ziemi ukazane jest jako proces przemyślany i uporządkowany.

Drugi werset tego rozdziału opisuje stan nieładu i pustki panujący na Ziemi przed jej właściwym ukształtowaniem; odzwierciedla to przekonanie, że wszechświat i Ziemia pogrążone były w chaosie, zanim Bóg powołał świat do istnienia. Poprzez celowy, boski akt stworzenia Bóg wprowadza ład i strukturę, oddzielając od siebie elementy świata i ustanawiając harmonijną rzeczywistość.

Co oznacza unoszenie się Ducha Bożego nad wodami?

Werset *1:2 Księgi Rodzaju* wspomina również o Duchu Bożym unoszącym się nad wodami. Duch ten symbolizuje obecność Boga w działaniu, zmierzającym do urzeczywistnienia dzieła stworzenia na Ziemi. Obraz ten ukazuje, że stworzenie nie jest mechanicznym aktem, lecz dziełem, w którym Bóg jest obecny w każdym szczególe i w każdym tchnieniu życia.

Można to również postrzegać jako świadectwo Bożej miłości i mocy. Jego Duch kieruje procesem tworzenia, dbając o właściwy porządek świata i troszcząc się o każdą żywą istotę. Obraz ten wskazuje, że Bóg jest opiekunem wszystkich stworzeń, któremu leży na sercu ich szczęście i życie wieczne.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Potem Bóg powiedział: Uczyńmy człowieka na nasz obraz według naszego podobieństwa; niech panuje nad rybami morskimi i ptactwem niebieskim, nad bydłem i całą ziemią oraz nad wszelkimi zwierzętami pełzającymi, które pełzają po ziemi.
>
> *— Rodzaju 1:26*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: stworzenie, Bog, życie

Interpretacja:
Księga *Rodzaju 1:26* opisuje kluczowy moment w historii stworzenia: *powołanie do istnienia człowieka*. W swej nieskończonej mądrości Bóg postanowił stworzyć człowieka na swój obraz i podobieństwo, powierzając mu panowanie nad całym ziemskim stworzeniem. Werset ten ma ogromne znaczenie, gdyż stanowi fundament wyjątkowej

relacji między Bogiem a ludzkością.

Co oznacza bycie stworzonym na obraz i podobieństwo Boga?

Stworzenie na obraz i podobieństwo Boga to fundamentalna koncepcja wiary chrześcijańskiej, która wiele mówi o naturze ludzkiej i naszej relacji z Bogiem. Obraz Boga w człowieku oznacza zdolność do odzwierciedlania Bożej dobroci, miłości, sprawiedliwości i mądrości.

Podobieństwo do Boga oznacza zdolność do działania tak, jak działa Bóg – czyli w duchu miłości, prawdy i sprawiedliwości. W konsekwencji fakt stworzenia na obraz i podobieństwo Boga nakłada na nas głęboką odpowiedzialność moralną i duchową, a jednocześnie nadaje nam szczególną wartość jako Bożym stworzeniom.

Panowanie człowieka nad stworzeniem

Bóg powierzył człowiekowi panowanie nad całym stworzeniem, w tym nad rybami morskimi, ptactwem powietrznym, zwierzętami i wszelkimi innymi istotami na ziemi. Jest to odpowiedzialność, do której ludzie muszą podchodzić z powagą i troską, gdyż oznacza ona, że jesteśmy zobowiązani do ochrony, pielęgnowania i mądrego gospodarowania zasobami naturalnymi świata.

Nie jest to władza, którą należy sprawować w sposób samowolny czy niszczycielski, lecz odpowiedzialność wymagająca mądrego działania i zachowania równowagi między potrzebami wszystkich istot żywych a ochroną zasobów naturalnych naszej planety.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boga go stworzył; stworzył ich mężczyzną i kobietą.

> — *Rodzaju 1:27*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: piękno, stworzenie, Bog

Interpretacja:
Księga Rodzaju to pierwsza księga Biblii, opisująca stworzenie świata zgodnie z tradycją judeochrześcijańską. Jej pierwszy rozdział przedstawia, jak Bóg stworzył człowieka, powierzając mu odpowiedzialność za troskę o stworzony przez siebie świat i sprawowanie nad nim pieczy.

Stworzenie człowieka

Werset ten mówi o tym, że Bóg stworzył człowieka na swój obraz i podobieństwo. Koncepcja stworzenia ludzi na obraz Boga jest kluczowa dla teologii chrześcijańskiej, gdyż sugeruje, że człowiek posiada boską naturę, która odróżnia go od innych stworzeń powołanych do życia przez Boga. Obraz Boga w człowieku odnosi się nie tyle do wyglądu fizycznego, co do ducha, duszy oraz zdolności do myślenia i odczuwania – cech, które czynią człowieka wyjątkowym na tle wszystkich istot stworzonych.

Znaczenie obrazu Boga

Sformułowanie *„Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz”* sugeruje, że ludzie – podobnie jak Bóg – posiadają zdolność do tworzenia, kochania, okazywania współczucia i dokonywania wyborów moralnych. Innymi słowy, Bóg stworzył ludzkość z potencjałem, by przypominać Go, choć nie po to, by być Mu równą. Obdarzona tym boskim obrazem ludzkość ponosi szczególną odpowiedzialność za troskę o stworzenie i za właściwe sprawowanie nad nim władzy nadanej przez Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg błogosławił im. Potem Bóg powiedział do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, napełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną; panujcie nad rybami morskimi i nad ptactwem niebieskim, i nad wszelkimi zwierzętami, które poruszają się po ziemi.
>
> *— Rodzaju 1:28*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: błogosławieństwo, stworzenie, Owocność, seksualność, świat

Interpretacja:
Rodzaju 1:28 zawiera jedno z najbardziej znanych Bożych poleceń w Biblii. W tym wersecie Bóg błogosławi *Adama i Ewę* – pierwszych stworzonych ludzi – i nakazuje im, by byli płodni i rozmnażali się, napełniali ziemię i czynili ją sobie poddaną oraz panowali nad rybami, ptakami i zwierzętami.

Co oznacza nakaz, by być płodnym i rozmnażać się?

Nakaz, by być płodnym i rozmnażać się, oznacza, że Bóg stworzył ludzi, aby wydawali na świat potomstwo i zaludniali ziemię. Jest to istotne zadanie, mające znaczenie zarówno fizyczne, jak i duchowe. W sensie fizycznym Bóg pragnie, aby ludzie się rozmnażali i zapewniali przetrwanie swojemu gatunkowi. W sensie duchowym ludzkie rozmnażanie służy głębszemu celowi: realizacji Bożego planu wobec ziemi.

Co oznacza nakaz, by czynić ziemię sobie poddaną?

Nakaz panowania nad ziemią oznacza, że ludzie ponoszą odpowiedzialność za zarządzanie zasobami naturalnymi ziemi i sprawowanie nad nimi pieczy. Bóg umieścił ludzi w centrum wszechświata jako strażników i opiekunów swego stworzenia. Skoro ziemia jest domem ludzkości, naszym obowiązkiem jest troska o nią i jej ochrona.

W jaki sposób możemy sprawować władzę nad rybami, ptakami i zwierzętami?

Nakaz panowania nad rybami, ptakami i zwierzętami oznacza, że ludzie posiadają władzę zarządzania światem przyrody i panowania nad nim. Jest to część roli, jaką Bóg wyznaczył ludzkości. Panowanie nad rybami, ptakami i zwierzętami wiąże się z troską o nie oraz szacunkiem dla ich roli w ekosystemie. Oznacza również zapewnienie im wolności oraz ochronę przed wyzyskiem i okrucieństwem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg powiedział: Oto dałem wam wszelkie rośliny wydające z siebie nasienie, które są na powierzchni całej ziemi, i wszelkie drzewo mające owoc drzewa, wydające z siebie nasienie – będą one dla was pokarmem.
>
> *— Rodzaju 1:29*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: jedzenie, Owocność, życie

Interpretacja:
W tym biblijnym wersecie dostrzegamy Bożą dobroć i troskę o nowo stworzoną ludzkość. Po stworzeniu ziemi, niebios, zwierząt i ludzi Bóg udziela im błogosławieństwa zapewniającego przetrwanie: daje im wszelkie rośliny wydające nasiona oraz wszelkie drzewa rodzące owoce zawierające nasiona.

Pożywienie jest podstawową potrzebą człowieka, a omawiany werset ukazuje, jak Bóg przewidział tę konieczność i hojnie ją zaspokoił. Rośliny i drzewa stanowią źródło składników odżywczych niezbędnych do wzrostu i zdrowia ludzkiego organizmu.

Opis ten wyraźnie wskazuje, że spożywanie pokarmów roślinnych – a konkretnie warzyw i owoców drzew – zostało pierwotnie ustanowione przez Boga. Przyzwolenie na spożywanie mięsa i innych pokarmów niebędących pochodzenia roślinnego zostało udzielone ludzkości później, po potopie, w momencie zawarcia przymierza z *Noem*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg powiedział: Niech stanie się światłość. I stała się światłość.
>
> *— Rodzaju 1:3*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: stworzenie, Światło, głoszenie

Interpretacja:
Rodzaju 1:3 to znaczący werset biblijny, wyznaczający początek stworzenia według biblijnej narracji. Zgodnie z tymi słowami Bóg przemówił i stworzył światło. Wydarzenie to stanowiło pierwszy akt Bożego dzieła stworzenia, podkreślając ogromne znaczenie światła zarówno w Biblii, jak i w naszym życiu.

Znaczenie światła w Biblii

W Biblii światło służy jako metafora Boga i Jego boskiej obecności. Jest symbolem prawdy, uosabiającym Bożą sprawiedliwość, mądrość, radość i miłość. W Nowym Testamencie *Jezus* nazywa siebie *Światłością Świata*. Ponadto Biblia mówi o zmaganiach między światłem a ciemnością; ciemność symbolizuje grzech i zło, podczas gdy światło reprezentuje prawdę i dobro. W *Efezjan 5:8 Paweł* wzywa nas, byśmy żyli jako dzieci światłości, wystrzegając się bezowocnych uczynków ciemności.

Stworzenie światła i jego znaczenie w naszym życiu

Fakt, że Bóg stworzył światło, świadczy o Jego mocy i suwerenności. Przypomina nam również, że bez światła życie byłoby niemożliwe. Światło jest niezbędne do widzenia oraz do rozkwitu świata przyrody. W sensie duchowym światło może symbolizować drogę do zbawienia i do Boga. Gdy kroczymy w świetle, podążamy właściwą ścieżką i napełniamy nasze serca prawdą oraz radością płynącą od Boga. Z kolei, gdy kroczymy w ciemności, oddalamy się od Boga i od innych ludzi.

Musimy pamiętać, że światło jest nie tylko zjawiskiem fizycznym, ale także duchowym. Tak jak światło prowadzi nas przez ciemność, tak obecność Boga w naszym życiu kieruje nami, rozjaśnia naszą drogę i dostarcza prawdy niezbędnej do podejmowania mądrych decyzji. Gdy przyjmujemy Boże światło do naszego życia, Bóg nas przemienia i prowadzi właściwą ścieżką.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN Bóg powiedział też: Niedobrze, by człowiek był sam; uczynię mu odpowiednią dla niego pomoc.
>
> *— Rodzaju 2:18*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: stworzenie, małżeństwo, relacje

Interpretacja:
Rodzaju 2:18 mówi o stworzeniu kobiety jako pomocnicy dla mężczyzny. W tym fragmencie Bóg oznajmia mężczyźnie, że nie jest dobrze, aby był on sam, i że stworzy dla niego odpowiednią towarzyszkę. Werset ten ma istotne znaczenie, gdyż ustanawia rolę kobiety jako istoty stworzonej przez Boga, by trwała u boku mężczyzny i wspierała go w jego życiowej drodze.

Dlaczego Bóg stwarza pomocnicę dla mężczyzny?

Istnieje kilka powodów, dla których Bóg stworzył pomocnicę dla mężczyzny. Przede wszystkim Bóg nie chciał, aby człowiek był samotny. Samotność bywa głęboko bolesna; choć mężczyzna cieszył się dobrą relacją z Bogiem, Stwórca pragnął również, by miał on ludzkie towarzystwo. Po drugie, mężczyzna potrzebował odpowiedniego wsparcia, aby wypełnić swoje zadanie na ziemi. Od samego początku Bóg powierzył człowiekowi odpowiedzialność za troskę o ziemię i jej uprawę. Aby podołać temu zadaniu, mężczyzna potrzebował pomocnicy, która by mu towarzyszyła.

Refleksje nad rolą kobiet w społeczeństwie

Rola kobiety jako pomocnicy mężczyzny od wieków stanowi przedmiot debat i dyskusji. W historii zdarzało się, że kobiety postrzegano jako istoty niższe rangą od mężczyzn, dysponujące mniejszymi prawami i ograniczonymi możliwościami. Jednak wspomniany werset biblijny ukazuje, że kobiety zostały stworzone przez Boga w konkretnym celu i mają taką samą wartość jak mężczyźni. We współczesnym społeczeństwie należy pamiętać o kluczowej roli, jaką odgrywają kobiety. Posiadają one dary i umiejętności – często odmienne od tych, którymi dysponują mężczyźni, lecz równie cenne i niezbędne. Równość płci jest konieczna dla funkcjonowania sprawiedliwego społeczeństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I z tego żebra, które PAN Bóg wyjął z Adama, utworzył kobietę i przyprowadził ją do Adama. I Adam powiedział: To teraz jest kość z moich kości i ciało z mojego ciała; dlatego będzie nazwana kobietą, bo z mężczyzny została wzięta. Dlatego opuści mężczyzna swojego ojca i swoją matkę i połączy się ze swoją żoną, i będą jednym

> ciałem.
>
> *— Rodzaju 2:22-24*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: ciało, stworzenie, małżeństwo, seksualność

Interpretacja:
Księga Rodzaju jest pierwszą z pięciu ksiąg Tory, czyli Pięcioksięgu. Zawiera ona biblijną relację o stworzeniu ludzkości, opisując, jak Bóg stworzył mężczyznę na swój obraz i podobieństwo, a następnie stworzył kobietę z jego żebra.

Opowieść

Wersety te, choć z pozoru proste, przy bliższej analizie okazują się złożone. Po pierwsze, kość nie została wzięta ani ze stopy mężczyzny – co mogłoby sugerować, że ma on dominować nad kobietą – ani z jego głowy – co mogłoby oznaczać, że ona ma nad nim panować – lecz z jego żebra, co symbolizuje ich równość. Co więcej, należy pamiętać, że żebro mężczyzny nie jest jedynie drugorzędnym elementem, z którego Bóg postanowił ukształtować coś dla niego użytecznego. W języku hebrajskim słowo *„tsela”* oznacza *„żebro”*, ale używa się go również na określenie boku lub połowy.

Dlaczego ma to znaczenie? Ponieważ ukazuje, że kobieta nie została stworzona z elementu drugorzędnego; została ona wzięta z mężczyzny jako jego odpowiedniczka i równa mu osoba. Dlatego właśnie wersety te mówią, że Bóg *„stworzył”* kobietę. Nie była ona niezależnym bytem, lecz wywodziła się z mężczyzny, a oboje byli ze sobą nierozerwalnie związani.

Dwoje stanie się jednym ciałem

Wersety te sugerują, że małżeństwo jest świętym związkiem, a mężczyzna i kobieta są sobie przeznaczeni, by połączyć się trwałą więzią. Związek ten ma wymiar nie tylko fizyczny, ale także emocjonalny i duchowy. Od małżonków oczekuje się wierności i wspólnego dzielenia życia.

Refleksje nad rolą kobiet w społeczeństwie

Fragmenty te skłaniają również do refleksji nad rolą kobiet w społeczeństwie. Często uważano kobiety za istoty niższe od mężczyzn, odmawiając im praw i możliwości. Biblia jednak wyraźnie pokazuje, że Bóg stworzył kobiety jako równe mężczyznom, obdarzając je takimi samymi prawami i godnością. Ważne jest, aby dostrzegać i promować równość płci we wszystkich sferach życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg błogosławił siódmy dzień, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego swego dzieła, które Bóg stworzył i uczynił.
>
> *— Rodzaju 2:3*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: błogosławieństwo, stworzenie, sabat

Interpretacja:
Rodzaju 2:3 wyznacza przełomowy moment w dziele stworzenia świata. Po sześciu dniach trudu Bóg postanowił odpocząć siódmego dnia od wszelkiej pracy, której dokonał podczas stwarzania. Dzień ten był wyjątkowy i odrębny od pozostałych, ponieważ został przez Boga pobłogosławiony i osobiście przez Niego uświęcony. Idea poświęcenia dnia na odpoczynek i refleksję ma ogromną wartość i znaczenie w życiu duchowym wierzących. Praktykę tę można postrzegać jako sposób na nawiązanie więzi ze sferą duchową i odnowienie naszej relacji z Bogiem.

Znaczenie odpoczynku w naszym życiu

Odpoczynek jest niezbędny dla naszego osobistego dobrostanu, zarówno fizycznego, jak i emocjonalnego. Bóg dał przykład odpoczynku po ciężkiej pracy i zachęca nas, byśmy za tym przykładem szli oraz dbali o siebie. Kluczowe jest, aby nauczyć się wygospodarować chwilę – lub cały dzień – na oderwanie się od życiowego zgiełku i cieszenie się błogosławieństwami, którymi obdarzył nas Bóg. Dzień odpoczynku stwarza okazję do duchowego pokrzepienia i umocnienia więzi z Bogiem. To cenny czas na medytację i refleksję nad własnym życiem oraz nad tym, jak możemy pogłębić naszą duchową więź ze Stwórcą.

Znaczenie uświęcenia

W *Rodzaju 2:3* Bóg uświęca siódmy dzień. Czyniąc to, nadaje mu wartość i święte znaczenie, które wykracza poza jego funkcję zwykłego dnia odpoczynku. Uświęcenie wiąże się z całkowitym poświęceniem tego czasu na oddawanie czci Bogu. Uświęcając dzień odpoczynku, Bóg zaprasza nas do zbliżenia się do Niego, odnowienia wiary i potwierdzenia naszego oddania Jego słowu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I rozmnożę twoje potomstwo jak gwiazdy na niebie, i dam twemu potomstwu wszystkie te krainy. A będą błogosławione w twoim potomstwie wszystkie narody ziemi; Dlatego że Abraham posłuchał mego głosu i strzegł mego nakazu, moich przykazań, moich ustaw i moich praw.
>
> *— Rodzaju 26:4-5*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: błogosławieństwo, prawo, sluchac, posłuszeństwo

Interpretacja:
Biblia opisuje historię *Abrahama* – człowieka, który żył w czasach i kulturze tak odmiennych od naszych, a jednak jego życie i dziedzictwo wciąż niosą dla nas cenne lekcje. W przytoczonych wersetach Bóg przemawia do *Izaaka* – syna Abrahama – mówiąc o posłuszeństwie jego ojca oraz o tym, jak ten słuchał Bożych przykazań i praw i jak ich przestrzegał.

Znaczenie słuchania Bożych przykazań i przestrzegania ich

Pierwszą lekcją płynącą z tych wersetów jest znaczenie słuchania Bożych przykazań i przestrzegania ich. Abraham nie tylko słuchał słów Boga; świadomie starał się je cenić i wprowadzać w życie każdego dnia. To niezwykle ważna lekcja dla nas, gdyż często słuchamy kazań lub czytamy Biblię i czujemy się zainspirowani usłyszanymi słowami, a jednak zapominamy o zastosowaniu ich w codziennym życiu. Posłuszeństwo Abrahama przypomina nam, że istotne jest nie tylko słuchanie, ale także wprowadzanie zdobytej wiedzy w czyn.

Znaczenie przestrzegania przykazań i praw

Drugą kwestią podkreślaną w tych wersetach jest znaczenie przestrzegania przykazań i praw nadanych nam przez Boga. Biblia zawiera wiele przykazań i praw, które Bóg przekazał swojemu ludowi. Przykazania te i prawa nie są jedynie arbitralnymi regułami; *mają one swój cel i uzasadnienie*. Przestrzegając ich, nie tylko okazujemy posłuszeństwo Bogu, ale także chronimy nasze życie i naszą relację z Nim.

Przykład wiary i posłuszeństwa

Trzecim wnioskiem płynącym z tych wersetów jest znaczenie przykładu wiary i posłuszeństwa Bogu, jaki daje nam Abraham. W Biblii Abraham uznawany jest za jednego z ojców wiary, a jego historia uczy nas wartości, jaką ma ufność Bogu i posłuszeństwo wobec Niego – nawet w trudnych i niezrozumiałych sytuacjach. Jego przykład jest wezwaniem do naśladowania oraz przypomnieniem, że wiara i posłuszeństwo są kluczowe

w naszej relacji z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I PAN Bóg sporządził dla Adama i jego żony odzienie ze skór i przyodział ich.
>
> *— Rodzaju 3:21*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: odziez

Interpretacja:
Biblia mówi nam, że Bóg stworzył mężczyznę i kobietę na swój obraz i podobieństwo. W ogrodzie Eden *Adam i Ewa* żyli w doskonałej harmonii z Bogiem i cieszyli się Jego boską obecnością. Jednakże, zwiedzeni przez węża, zgrzeszyli przeciwko Bogu, spożywając owoc z drzewa poznania dobra i zła. Natychmiast potem uświadomili sobie swoją nagość i zszyli liście figowe, aby się okryć.

W swoim miłosierdziu Bóg sporządził dla Adama i Ewy odzienie ze skór i ich przyodział. Ten boski gest jest jednym z pierwszych przykładów Bożej łaski okazanej upadłemu stworzeniu. Mimo że Adam i Ewa zgrzeszyli, Bóg nadal ich kochał i szukał sposobu, by okryć ich nagość i wstyd. Ten akt miłości ukazuje również Bożą troskę o dobro ludzkości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy PAN Bóg powiedział: Oto człowiek stał się jak jeden z nas, znający dobro i zło. Wygnajmy go więc, aby nie wyciągnął swej ręki i nie wziął z drzewa życia, by jeść i żyć na wieki. PAN Bóg wydalił go więc z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty.
>
> *— Rodzaju 3:22-23*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: stworzenie, Życie wieczne, zlo, dobroć, życie, grzech

Interpretacja:
Rodzaju 3:22-23 zawiera dość interesujące wersety. Aby zrozumieć ich znaczenie, należy najpierw poznać kontekst. Opisują one wydarzenia, które nastąpiły po tym, jak *Adam i Ewa* nie usłuchali Boga i zjedli owoc z drzewa poznania dobra i zła. Konsekwencją tego nieposłuszeństwa był grzech pierworodny oraz wypędzenie Adama i Ewy z Ogrodu Eden.

Znaczenie wersetów

Wersety te można interpretować na różne sposoby, jednak najpowszechniejsze wyjaśnienie zakłada, że Bóg nie pragnie, aby człowiek żył wiecznie w swoim upadłym stanie. Gdyby człowiek spożył owoc z drzewa życia, żyłby wiecznie w świecie pełnym grzechu i cierpienia. Intrygujące jest również sformułowanie *„jak jeden z nas”*; niektórzy uważają, że Bóg zwraca się do aniołów, podczas gdy inni widzą w tym odniesienie do *Trójcy Świętej* jako całości.

Fragment ten niesie ze sobą kilka ważnych lekcji. Po pierwsze, ukazuje powagę grzechu oraz konieczność ponoszenia odpowiedzialności za własne czyny. Po drugie, dowodzi, że praca jest Bożym nakazem i sposobem na przywrócenie relacji między ludzkością a Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nadzy. Spletli więc liście figowe i zrobili sobie przepaski.
>
> *— Rodzaju 3:7*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: odziez, grzech

Interpretacja:
Fragment z Księgi *Rodzaju 3:7* jest częścią opowieści o upadku człowieka, kiedy to *Adam i Ewa* spożyli zakazany owoc. W wersecie tym widzimy, że po nieposłuszeństwie wobec Boga otworzyły się im oczy i uświadomili sobie swoją nagość.

Znaczenie nagości

W Biblii nagość ma negatywne zabarwienie. W tym kontekście symbolizuje ona wstyd i grzech. Fakt, że Adam i Ewa ukryli się przed Bogiem, usłyszawszy Jego głos *(Rodzaju 3:8)*, świadczy o ich wstydzie – zarówno z powodu nagości, jak i nieposłuszeństwa wobec Boga. O nagości wspomina się w różnych kontekstach na kartach Pisma Świętego. Stary Testament opisuje ją jako przekleństwo i źródło hańby *(Izajasza 47:3; Amosa 2:16)*. W Nowym Testamencie o nagości mówi się w kontekście miłości i współczucia dla bliźniego *(Mateusza 25:36; Jakuba 2:15–16)*.

Wykorzystanie liści figowych

W *Rodzaju 3:7* widzimy Adama i Ewę zszywających liście figowe, aby zakryć swą nagość. Czyn ten symbolizuje próbę ukrycia wstydu i zatajenia grzechu. Należy jednak zauważyć, że ich starania, by zakryć nagość, okazały się niewystarczające, by ukryć grzech przed Bogiem. Inne fragmenty Biblii wspominają o użyciu odzieży do zakrycia nagości *(2. Mose 28:40–43; 1 Tymoteusza 2:9–10)*. W tym sensie noszenie odzieży można postrzegać jako

formę ochrony przed wstydem i grzechem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Obmyśliliście zło przeciwko mnie, ale Bóg obrócił to w dobro, żeby sprawić to, co się dziś dzieje, aby zachować tak wielki lud.
>
> *— Rodzaju 50:20*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: zlo, Bog, życie

Interpretacja:
Werset *Rodzaju 50:20* stanowi część historii *Józefa* – jednego z dwunastu synów *Jakuba*, postaci ze Starego Testamentu. W młodości Józef został sprzedany w niewolę przez swoich braci i spędził wiele lat w Egipcie, gdzie z czasem faraon powierzył mu wysoki urząd. W omawianym wersecie Józef zwraca się do braci po śmierci ich ojca, Jakuba. Wybaczył im wszystko, co mu uczynili, rozumiejąc, że Bóg wykorzystał ich czyny do realizacji swoich zamierzeń.

Boża łaska pośród zła

Werset ten stanowi świadectwo Bożej łaski i suwerenności. Choć intencje braci Józefa były złe, Bóg działał w ukryciu, by wszystko naprawić. Historia Józefa pokazuje, że nawet gdy padamy ofiarą krzywdy i niesprawiedliwości, Bóg potrafi obrócić to wszystko w dobro.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ustanowię moje przymierze z wami. Nie będzie już więcej zgładzone wszelkie ciało wodami potopu ani nie będzie już więcej potopu, który miałby zniszczyć ziemię.
>
> — *Rodzaju 9:11*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: przymierze, obietnice, bezpieczenstwo

Interpretacja:

W Księdze *Rodzaju 9:11 Bóg* obiecuje *Noemu*, że nigdy więcej nie zniszczy ziemi potopem. Poprzez to przymierze Bóg ukazuje swą miłość i miłosierdzie wobec ludzkości. Oznacza to, że nawet jeśli ludzie zgrzeszą i odwrócą się od Boga, On nigdy nas nie porzuci ani nie zniszczy na zawsze.

Przymierze to jest również istotne, ponieważ ustanawia ono układ między Bogiem a ludzkością. Ukazuje ono, że Bóg jest Bogiem obietnic i pozostaje wierny swemu słowu. Przymierze to objawia Jego miłość i oddanie ludzkości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kładę na obłoku mój łuk, który będzie na znak przymierza między mną a ziemią.
>
> — *Rodzaju 9:13*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: przymierze, obietnice

Interpretacja:
Werset *Rodzaju 9:13* stanowi część opowieści o potopie, w której Bóg – widząc niegodziwość panującą na ziemi – postanowił zniszczyć ją wielkim potopem, ocalając jedynie *Noego* i jego rodzinę (wraz z parą przedstawicieli każdego gatunku zwierząt) w zbudowanej przez niego arce. Po ustąpieniu wód potopu Bóg zawarł przymierze z Noem, obiecując, że nigdy więcej nie zniszczy ziemi potopem; na znak tego przymierza umieścił na niebie tęczę.

Znaczenie tęczy w Biblii

Tęcza jest powszechnie znanym symbolem, lecz w Biblii ma ona szczególne znaczenie. Stanowi znak przymierza Boga z Noem, a zarazem przypomina, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i jest Bogiem miłosierdzia. W Starym Testamencie o tęczy wspomniano również w wizji *Ezechiela (1:28)* oraz w Księdze *Objawienia (4:3)*, choć tam występuje ona w znaczeniu symbolicznym, wskazując na chwałę Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystko, co się porusza i żyje, będzie dla was pokarmem, podobnie jak rośliny zielone, daję wam to wszystko. Lecz nie będziecie jeść mięsa z jego życiem, to jest z jego krwią.
> *— Rodzaju 9:3-4*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: krew, jedzenie

Interpretacja:

W *Rodzaju 9:3-4 Bóg* oznajmia *Noemu* i jego rodzinie, że mogą spożywać wszystko, co się porusza i żyje. Obejmuje to zwierzęta, ryby i ptaki, a także warzywa i rośliny. Przyzwolenie na spożywanie mięsa ma istotne znaczenie, gdyż stanowi ono dla ludzi źródło białka i składników odżywczych niezbędnych zarówno do wzrostu, jak i przetrwania.

Ograniczenia dotyczące spożywania mięsa

Biblijny fragment *Rodzaju 9:3-4* porusza kwestię znaczenia życia i krwi w żywieniu człowieka. Bóg dał ludziom mięso zwierząt za pokarm, lecz surowo zabronił spożywania go wraz z życiem – czyli z krwią, która podtrzymuje życie. Przykazanie to wyraźnie ukazuje, jak wielką wagę Bóg przywiązuje do życia zarówno ludzi, jak i zwierząt, oraz uczy nas szacunku dla wszelkich form życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*